

finder man i alle andre Forhold, at der er Berettigelse til at kalde dem „frie“ Foreninger, uagtet de maae have Love, som paa-lægge endeel Evang. Det forekommer mig, at denne Betragtning er bleven overseet af den ærede Rigsdagsmand (Lindberg), som reiste Indvending imod, at denne Menighed kalder sig en fri Forening. Det er f. Ex. ogsaa blevet anført, at Menigheden ved at opstille de symboliske Bøger med forskjellige Tillæg til hvad der fordres som Regel i Folkekirken, havde forglemmt den hellige Skrift. Nu troer jeg dog, at de symboliske Bøger ere grundede paa den hellige Skrift, og at man altsaa ikke kan sige, at den er forglemmt, men den samme ærede Taler yttrede senere, at der staaer i Forsatningen, at den Præst, de antage, skal have grundig Kundskab til Guds Ord; nu antager jeg dog, at Guds Ord og den hellige Skrift i den ærede Talers Mund er et og det samme, og man kan altsaa ikke sige, at de i denne Forsatning have glemt den hellige Skrift, naar de netop fordrer, at deres Lærer skal have grundig Indsigt deri. Naar man imidlertid saaledes vil kritisere mundtlig paa staaende God i en Forsamling, saa kommer man let til at blive uretsfærdig. Det Studsmaal, den nærværende Præst for denne Menighed, som den ærede Cultusminister kaldte det, der blev givet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg), forekom mig at komme meget uheldigt; thi det vilde let kunne lede til, at der fremkom lignende Udtalelser om Folkekirkenes Præster, hvoraf mange maaskee kunde fortjene langt større Dadel. Naar man vilde kritisere Folkekirkenes Præster efter Fortjeneste og give enhver sit Studsmaal, saa var det et Spørgsmaal, om mange af dem kunde taale det. Jeg antager, at den her nævnte Præst vilde kunne taale en Sammenligning med mange af dem; men det er ialtsald ikke godt saaledes at komme ind paa en Charakterisering af Personer. Den ærede Rigsdagsmand sagde ogsaa, at hans hele Studium i Guds Ord indskrænkede sig til otte Dage; jeg antager, at dette ogsaa er Noget, der afviger fra den ærede Rigsdagsmands almindelige Betragtning, thi jeg troer, at han er enig med mig i, at man kan gjøre grun-

dig Studium i Guds Ord, uden at opholde sig ved et Universitet eller uden at gjøre dette Studium ved et Universitet, og derfor troer jeg ogsaa, det var uretsfærdigt af ham at sige, at hans hele Studium indskrænkede sig til otte Dage. Jeg vil, som sagt, ikke gennemgaae flere af den ærede Rigsdagsmands Uttringer, men jeg har kun villet vise, at han har været uretsfærdig ved at stille dette op som Noget, der skulde forhindre Anerkjendelsen.

Naar der nu er Spørgsmaal om at lade dette Lovforslag gaae videre, saa indrømmer jeg, at som Sagen nu staaer og efter hvad den ærede Minister og flere Andre have yttret, er der ingen Tanke om, at Loven kan komme igennem; men jeg vil dog henstille til Overveelse før Afstemningen, om ikke Thingets Majoritet skulde finde, at Overveelsen af Spørgsmaalet i sin Almindelighed, hvorledes Anerkjendelsen af et Troessamsfund maa vaffes, og under hvilke Betingelser man formener, at en saadan kan og bør gives, kunde bringe os et Skridt videre; vi kunde jo lade det gaae til 2den Behandling og nedsette et Udvalg af kundige Medlemmer, netop i denne Retning, der maaskee, inden Rigsdagssessionen var sluttet, kunde afgive en Betænkning, der kunde indeholde en værdifuld Belysning af disse forskellige Forhold. Jeg vil henstille det til den ærede Forsamling, idet jeg anseer det for at være et saa vigtigt Spørgsmaal, at denne Betragtning kunde foranledige, at man gjorde et saadant Forsøg.

Kirke- og Underviisningsministeren: Den ærede Rigsdagsmand (S. A. Hansen), der nu satte sig, opfattede denne Sag paa en ganske ny Maade og henstillede til Thinget, om det ikke skulde være rigtigst at lade dette Lovforslag gaae til et Udvalg, der skulde afgive Betænkning desangaaende, hvilken Betænkning imidlertid skulde benyttes i et ganske andet Diemed end at fremme selve Loven. Det forekommer mig imidlertid, at man ogsaa maatte gjøre en saadan Henstilling til Formanden, thi efter den forandrede Skikkelse, som Sagen derved vilde faae, bliver det altid et Spørgsmaal, om man med Berettigelse kunde gaae ind paa en saadan Metamorphose